

РЕШЕНИЕ

№ 1099

гр. София, 14.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 15.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на
прокурора Христозова, като разглежда дело номер **4542** по описа за **2010**
година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно –
процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Л. Т. Д., от гр.П, против решение
от 28.04.2009г. по н.а.х.д.№ 10848/2009 г. на С районен съд, НК, 106
състав.

В касационната жалба се навеждат доводи за постановяване на обжалваното съдебно
решение в нарушение на материалния закон и в противоречие със събраните по делото
доказателства - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 във вр. с ал. 2 от
Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Касаторът твърди, че неправилно районният
съд е приел извършено от него нарушение, тъй като имало залепена винетка на
автомобила, като и че автомобилът е собственост на търговско дружество - задължен
да закупи винетка и отговорно за евентуалното нарушение лице, а е управляван от него
в качеството му на шофьор по трудово правоотношение. Иска от съда да постанови
отмяна на обжалваното съдебно решение и постановяването на друго по съществото на
спора, с което да бъде отменено оспореното НП.

Ответникът – редовно призован, не взема становище по касационната жалба в
дадения му срок и не изпраща представител за участие в съдебното заседание.

Софийската градска прокуратура, чрез прокурор Х, дава заключение за неоснователност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 13145/ 11.02.2009г. на заместник началник на отдел „Пътна полиция” на Столична дирекция на вътрешните работи, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000,00 (хиляда) лева, на основание чл. 179, ал. 3, т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за извършено нарушение на чл. 139, ал. 5 от същия закон – „за управление без платена винетна такса К1 за движение по републиканската пътна мрежа на ППС за превоз на товари над две оси”. Съдът е приел издаването на НП и АУАН от компетентни органи, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, съставомерност на деянието, че касаторът е наказателно отговорно лице и законосъобразно е ангажирана административно-наказателната му отговорност с издаването на НП.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно – наказателно преследване. Същото е постановено и при правилно приложение на материалния закон.

Неоснователни са доводите пред касационната инстанция, че касаторът не е наказателно-отговорно лице. Този довод е обсъден в обжалваното решение и настоящата инстанция го споделя – тъй като е „водач” на автомобил, който ползва републикански път в нарушения на изискванията за заплащане на следващата се винетна такса. Неотносимо е обстоятелството, за собствеността на автомобила, и лицето, което е било задължено да закупи винетен стикер, тъй като състава на нарушение е предвиден за ползването на път от републиканската пътна мрежа, каквото безспорно е налице. Посочената като нарушена разпоредба на чл.139,ал.5 ЗДвП препраща към чл.10 от Закона за пътищата. На основание ал.2 и 4 от посочената разпоредба е приет Списък на републиканските пътища, утвърден с решение № 945 на МС на РБ от 01.12.2004 г., обнародван ДВ бр.109/2004г., за които се заплаща такса за ползване на пътна инфраструктура (винетна такса). Тъй като касаторът е управлявал автомобила по такъв път, то е налице и задължение за винетна такса от посочения вид К1 за движение по път от републиканската мрежа, каквато не е била заплатена, с оглед на което е доказано извършено нарушение, съставомерно по чл.139,ал.5 ЗДвП.

Като е прието в мотивите на решението, че касаторът е управлявал автомобил над две оси, и на участък от републикански път – част от „автомагистрала Т” в НП, СРС е

достигнал до правилни фактически и правни изводи за наличие на основание по чл. 179, ал. 3, предл. 1 ЗДвП, за ангажиране на отговорността на касатора.

Съдът приема, че решението е изготвено след датата на последния по делото протокол, съставен на 29.03.2010г., тъй като показанията на разпитаните в същото заседание свидетели са обсъдени в мотивите, но неправилно е посочена в решението като дата на изготвянето му 29.04.2009г., т.е. почти година преди това. С оглед на това намира, че не е налице порок, който касае валидността на решението.

При горните изводи, обжалваното решение съответства на материалния закон, за което касационната инстанция на основание чл. 218 АПК следи служебно, и същото като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, предл. първо, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – С. град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ в сила Решението по н.ах.д.10 848/2009г., постановено от С районен съд, Наказателна колегия, 106 -ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.